

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **M. M.**, zastoupené T.T., obecným zmocněncem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27.7.2012, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobkyně se žalobou ze dne 1.10.2012 domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 27.7.2012 č.j.X s tím, nechť je jí přiznán invalidní důchod. V žalobě ze dne 1.10.2012 mimo jiné uvedla, že nesouhlasí jak s výrokem napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění, tak s postupem správního orgánu. Uvedla, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení základních práv žalobce.

Napadený výrok není v souladu se zákonem, když správní orgán došel k nesprávnému právnímu závěru, a to že účastníku řízení zanikl nárok na invalidní

důchod nebo na jeho výplatu. Odkázala na čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, dle kterého „občané mají právo na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci, jakož i při ztrátě živitele“. Uvedla, že postupem správního orgánu bylo toto základní právo žalobce porušeno. Závěry správního orgánu považovala za nesprávné, přičemž uvedla, že správní orgán postupoval v rozporu s čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Namítala, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu. Posudek o invaliditě ze dne 22.6.2012 považovala za nesprávný s odůvodněním, že nevzal v úvahu veškeré postižení žalobce, zejména zdravotní stav druhého oka, kdy tak celkové postižení bylo nesprávně vyhodnoceno. Uvedla, že na tomto druhém oku nejsou normální zrakové funkce, tak jak požaduje položka 4a, kap. VII, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., a proto je vyloučeno použití této položky 4a, když pro rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení spadá pod pol. 4b, kap. VII přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., kde míra poklesu pracovní schopnosti činí 40 – 50 %.

Uvedla, že pravé oko je krátkozraké, 3 dioptrie. Kvůli slepotě druhého oka se u ní vytvořila tupozrakost a špatné a zostřování. Jelikož musí fungovat za obě oči, často se unaví. Časté pocity pálení, řezání, zarudnutí, slzení a zamlžování a rozmazané vidění. Celkově pocit únavy a nepohody. Astigmatismus s tupozrakostí nejsou normální zrakové funkce.

Namítala, že v posudku nebyly brány veškeré skutečnosti týkající se zdravotního stavu žalobce (zejména zjištěná tupozrakost). Namítala, že v podání „předložení – označení - důkazu“ ze dne 24.5.2012 žalobce označil zdravotní dokumentaci u očního lékaře MUDr. M. (tj. zdravotní karta ne posudek). Žalovaná tento důkaz neprovedla ani jeho provedení neodůvodnila. Nebyla zohledněna skutečnost, že na pravém oku je mimo jiné taktéž tupozrakost. Nebylo provedeno vyšetření druhého (pravého) oka žalobce v zátěžových podmínkách, odpovídajícím zátěži při práci, aby mohlo být zjištěno, zda danou činnost může žalobce vykonávat. Uvedla též, že žalobce je navíc pracovníě omezen i v administrativní činnosti, kterou nemůže vykonávat a nemůže tak využít své vzdělání.

Uvedla, že je nesprávný závěr žalované, že žalobce může vykonávat práci – osobní asistentka osob s disabilitou. Tato práce obnáší výraznou fyzickou zátěž, kterou žalobce s ohledem na své omezení nemůže vykonávat (zvedání, převrácení postižených osob, manipulace s invalidním vozíkem s postiženou osobou, řešení následků nečekaného převrácení osoby s vozíkem apod.).

Pod bodem VII. žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož žalovaná se nijak nevypořádala s námitkou žalobce, že na druhém (pravém) oku nejsou normální zrakové funkce tak, jak požaduje pol. 4a, kap. VII, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. a proto je vyloučeno použití této položky pro rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a že postižení spadá

pod pol. 4b, kap. VII, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., kde míra poklesu pracovní schopnosti činí 40-50 %. Ač žalobce výslovně namítal, že na tomto druhém (pravém) oku nejsou normální zrakové funkce (z důvodu minimálně astigmatismus) a žalovaná

výslovně tento skutkový stav zjistila a uvedla, tak žalovaná se s touto námitkou žalobce nijak nevypořádala (ani nezabývala). Dále namítala, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Poukazovala na judikaturu ústavního soudu, na ústavně zaručené právo na spravedlivý proces podle čl. 6 odst. 1 úmluvy o lidských právech a základních svobodách a na právo na soudní a jinou ochranu podle čl. 90 ústavy České republiky a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Uvedla, že správní orgán toto základní právo žalobce porušil.

Dospěla k závěru, že soud nemůže z napadeného rozhodnutí seznat, zda úvaha správního orgánu o tom, že se i přes toto postižení (u pravého oka) jedná o normální zrakové funkce, byla správná. Při takovém postupu žalované se tvrzení o „normálních zrakových funkcích“ pravého oka (a z toho vyplývající závěr o odnětí invalidního důchodu), jeví jako projev libovůle. Dovožovala, že soud nemůže svým postupem tuto úvahu správního orgánu nahradit, a proto je nutné napadené rozhodnutí už jen z tohoto důvodu zrušit a vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Pod bodem VIII. žaloby uvedla, že napadené rozhodnutí postrádá přesvědčivé odůvodnění, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu žalobce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznaná. Poukázala na rozsudek NSS č.j. 3Ads 45/2008-46.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 17.10.2012 uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27.7.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 28.11.2012, doplňujícím posudkem téže posudkové komise z 21.2.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

K ústnímu jednání, které bylo nařízeno na 18.12.2012, se žalobkyně nedostavila. Dostavil se však její zmocněnec. K ústnímu jednání nařízenému na 12.3.2013 se nedostavila žalobkyně ani její zmocněnec. Pod bodem III. přípisu z 8.3.2013 zmocněnec žalobkyně uvedl, že žalobkyně se omlouvá a souhlasí, aby

bylo jednáno v její nepřítomnosti. Soud proto ve věci jednal a rozhodl (§ 49 odst.3 s.ř.s.), když neúčast řádně předvolané žalobkyně nebránila projednání a skončení věci a soudu nebyly známy důvody pro odročení jednání (§ 50 s.ř.s.).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- Dne 24.3.2009 lékař OSSZ Frýdek-Místek na základě výsledku lékařského vyšetření uvedl v posudkovém hodnocení, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzované odpovídá postižení uvedenému v kap. VII, odd. A, pol. 7 písm. a/ příl.č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb., tj. 35 %. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po vulnus perforans 1. sin. s praktickou slepotou levého oka. Hodnotu z horního pásma rozmezí volil pro myopii cum astigmatismus pravého oka a pro anemii. Uvedl, že posuzovaná je schopna práce prodavačky ve zkráceném úvazku, s níže uvedeným omezením. Není schopna výkonu těžké fyzické práce spojené se zvedáním a přenášením břemen nad 10 kg, práce s nároky na prostorové vidění. Ve výroku uvedl, že posuzovaná je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. s datem vzniku invalidity 3.2.2009.

- Rozhodnutím ze dne 27.5.2009 ČSSZ zamítla žádost žalobkyně o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. s odůvodněním že podle posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 24.3.2009 se stala částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. od 3.2.2009, ale v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 2.2.1999 do 3.2.2009 získala pouze čtyři roky a 194 dní pojištění.

- Rozhodnutím ze dne 25.11.2009 ČSSZ přiznala žalobkyni od 3.2.2009 částečný invalidní důchod podle ust. § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. ve výši 3.389,- Kč.

- Dne 15.3.2012 posudkový lékař OSSZ Frýdek-Místek uvedl v posudku o invaliditě, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po perforujícím poranění levého oka s poruchou vidění a na prvním oku krátkozrakost korigovaná na vidění 6/6. Žalobkyně není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Nejde o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. Den zániku invalidity stanovil dnem 15.3.2012. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určil lékař zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položka 4a přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil 20%. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnil.

- Rozhodnutím ze dne 4.4.2012 žalovaná rozhodla tak, že podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) a ustanovení § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. od 12.5.2012 odňala žalobkyni invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Frýdek-Místek ze dne 15.3.2012 již účastník řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp

invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%.

- Žalobkyně přípisem ze dne 3.5.2012 uplatnila námitky u ČSSZ vůči shora označenému rozhodnutí, ve kterých uvedla, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu. Posudek ze dne 15.3.2012 nevzal v úvahu veškeré její postižení, zejména zdravotní stav druhého oka, kdy tak její celkové postižení bylo nesprávně vyhodnoceno. Na druhém oku nejsou normální zrakové funkce tak, jak požaduje pol. 4a, kap. VII přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., a proto je vyloučeno použití této položky 4a, kap. VII přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., ale její postižení spadá pod pol. 4b, kap. VII, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., kde míra poklesu pracovní schopnosti činí 40-50 %, což odůvodnila tím, že má levé oko po úraze, poškození čočky a sítnice. Uvedla, že nevidí nic, při zvedání těžších věcí bolí, často pálí, svědí, červená, slzí, šilhá. Je problém s orientací po levé straně. Pravé oko je krátkozraké, 3 dioptrie. Kvůli slepotě druhého oka se u ní vytvořila tupozrakost a špatné zaostřování. Jelikož musí fungovat za obě oči, často se unaví. Nesouhlasila s odůvodněním, že slepota není porucha vidění. Uvedla, že se jedná o trvalý stav, který vyléčit nelze. Nesouhlasila s tím, že pravé oko nemá vidění 6/6 a uvedla, že i když úraz oka se stal v dětství, na slepotu jednoho oka, kdy druhé kvůli tomu nevidí dobře, se adaptovat nedá. Dále uvedla, že její zdravotní stav se od r. 2009, kdy jí byl přiznán částečný invalidní důchod rozhodně nezlepšil, spíše naopak.

- Lékař ČSSZ, pracoviště Ostrava vypracoval dne 13.6.2012 záznam o jednání-posouzení zdravotního stavu ve smyslu ustanovení § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., přičemž ve výsledku posouzení uvedl, že posuzovaná není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost pouze o 20%.

- Lékař ČSSZ-pracoviště Ostrava vypracoval dne 22.6.2012 posudek o invaliditě žalobkyně. Uvedl, z jakých podkladů při vypracování posudku vycházel, zjištěnou diagnózu. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaná není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. Den zániku invalidity určil dnem 15.3.2012.

V posudkovém zhodnocení lékař uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po úrazu levého oka ve čtyřech letech s následnou extrakcí posttraumatické katarakty. Aktuální oční nález: V OD 6/60 s kor – 4, OD sph-0,1 cyl ax 180 6/6 V OS, světlocit, projekce nejistá. OD zevní segment biomikr. v normě, media čirá, papila + fundus včetně cév v normě, OS bulbus v diverg. postavení, duhovka atrofická, sekundární katarakta, aphakie, fundus nelze, stav po vulnus perf. I. sin. Afakia I. sin, myopia cum astigmatismus I.dx,

strabismus divergens I. sin. Doporučení – nosit stávající korekci. V minulosti vyšetřena pro anemii, zjištěna trombocytopatie, porucha cyklooxygenázy.

V odůvodnění výsledku posouzení lékař mimo jiné uvedl, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru odd. LPS zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace. Výsledná míra poklesu pracovní schopnosti není taková, aby nadále dle stávající legislativy nadále odpovídala invaliditě 1. stupně.

V posudkovém závěru lékař uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položka 4a, přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3, 4 citované vyhlášky nemění.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 27.7.2012 č.j. X zamítla námitky žalobkyně, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.4.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobkyně. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobkyně a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace od ošetřující lékařky MUDr. J. a z dalších odborných lékařských nálezů. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 13.6.2012 bylo zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastnice řízení ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Účastnice řízení není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII (postižení oka, očních adnex, zraku), položce 4 (ztráta oka nebo vizu oka), písmeno a) /ztráta jednoho oka nebo ztráta vizu jednoho oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku/, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Invalidita účastnice řízení zanikla 15.3.2012.

Dále žalovaná uvedla, že lékař ČSSZ konstatoval, že zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru ČSSZ Frýdek-Místek zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr. Provedeným přezkumem doložené dokumentace dospěl lékař ČSSZ k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po úrazu levého oka ve čtyřech letech s následnou extrakcí posttraumatické katarakty. Jde o ztrátu vizu levého oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku.

Účastnice řízení je schopna práce bez výrazné fyzické zátěže, bez zvýšeného rizika úrazu oka, s využitím své rekvalifikace – osobní asistentka osob s disabilitou. Žalovaná se zabývala námitkami v plném rozsahu, k námitkám byly přiloženy další nálezy, na návrh účastnice řízení byla vyžádána zdravotnická dokumentace praktické lékařky MUDr. J. Na základě výše uvedeného lékař ČSSZ konstatoval, že zdravotní stav byl posouzen objektivně, z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, ze které nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu. Zdravotní stav je možno považovat s posudkově medicinského hlediska za dlouhodobě stacionární. Výsledná míra poklesu pracovní schopnosti není taková, aby nadále dle stávající legislativy odpovídala invaliditě I. stupně. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti účastnice řízení 20 % a nejsou tak splněny podmínky pro trvání invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., shledala ČSSZ námitky jako nedůvodné.

- Posudková komise MPSV ČR v Ostravě vypracovala dne 28.11.2012 ke dni 27.7.2012 posudek. Při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. O.J., z nálezů očního lékaře MUDr. A. M. a z úplné spisové dokumentace OSSZ Frýdek-Místek. Posudková komise po prostudování této dokumentace zjistila a v diagnostickém souhrnu uvedla:

- stav po perforačním úrazu levého oka ve čtyřech letech věku, nevidomost levého oka (udává i ztrátu světlocitu), střední krátkozrakost s astigmatismem pravého oka.

V posudkovém hodnocení posudková komise uvedla, že u posuzované se jedná o nevidomost levého oka se zachovalým viděním pravého oka, kdy oční vada je dobře kompenzovaná brýlovou korekcí. Posuzovaná pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav k datu rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.7.2012 nebyla schopna práce fyzicky nadměrně náročné, s nároky na přesné prostorové vidění, ve výškách a v riziku úrazu, u točících se strojů a tam, kde by mohlo dojít k úrazu zdravého oka. Je schopna práce s běžnou fyzickou zátěží odpovídající ženám s výše uvedeným omezením, na dobře osvětleném pracovišti.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 27.7.2012 byla ztráta vizu levého oka při normálních zrakových funkcích pravého oka (s brýlovou korekcí), stav odpovídal příloze k vyhl.č. 359/2009 Sb., kap. VII, pol. 4 písm. a/, tj. 20 %.

Posudková komise uvedla, že posuzovaná byla schopna pracovat s využitím kvalifikace a praxe jako asistentka, prodavačka, pomocná dělnice a uklízečka v nezkráceném pracovním úvazku. Zánik invalidity I. stupně stanovila na 15.3.2012 ve shodě s lékařem OSSZ.

PK MPSV při studiu posudkového spisu došla k závěru, že uznání částečné invalidity v r. 2009 bylo posudkovým omylem, když posuzovaná i v té době byla schopna vykonávat práci s využitím kvalifikace a praxe

a nebyl důvod stanovit horní hranici procentního rozmezí 20 – 35 % dle příl.č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb., kap. VII, odd. A, pol. 7 písm. a/, tj. že lékař posudkově nesprávně stav vyhodnotil a nepřihlédl k možnostem výkonu práce. Zdravotní stav zůstává nezměněn.

Dne 21.2.2013 posudková komise MPSV ČR v Ostravě vypracovala doplňující posudek, z něhož vyplynulo, že ke dni 27.7.2012 žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Posudková komise uvedla, že zdravotnická dokumentace, kterou měla v době vypracování posudku dne 28.11.2012 k dispozici, byla zcela dostačující a posudková komise nepovažuje za nutné ji vyžadovat znovu. Úraz levého oka utrpěla posuzovaná v dětství, ve věku čtyř let, na nevidomost jednoho oka byla a je adaptovaná. S tímto postižením se vyučila prodavačkou a absolvovala dvouleté studium v ekonomickém oboru, které bylo zakončeno maturitní zkouškou. V r. 2004 sděluje ve „400“ praktický lékař: „celkem spokojená, bez obtíží, s oční vadou se naučila žít“. V dalším průběhu se její zdravotní stav podstatně nezměnil. Přesto byla uznána v r. 2009 částečně invalidní se ztrátou poklesu schopnosti výdělečné činnosti 35 % /z rozmezí 20-35 %/.

Posudkový lékař uznání částečné invalidity zdůvodnil tím, že vidoucí pravé oko je krátkozraké a že trpí chudokrevností a doporučil práci prodavačky ve zkráceném pracovním úvazku. Posuzovaná krátkozrakostí pravého oka trpěla již dříve, tato oční vada byla a je dobře kompenzovaná brýlemi.

Posudková komise uvedla, že je toho názoru, že lékař OSSZ v r. 2009 pochybil, když rekomandoval zkrácený pracovní úvazek. Při hodnocení pracovního potenciálu nepostupoval dle vyhl.č. 284/95 Sb., když nezohlednil její schopnost pracovat – s přihlédnutím k předchozí výdělečné činnosti, dosaženému vzdělání, zkušenosti a znalosti, včetně schopnosti rekvalifikace zaškolením ve věku 31 let. Do té doby pracovala jako osobní asistentka zdravotně postižených, prodavačka, dělnice při výrobě tyčinek, prodavačka, dělnice při výrobě peletek, naposledy jako uklízečka 30 hodin týdně. Uvedený zdravotní stav nebyl důvodem ke zkrácení pracovního úvazku. Uváděná chudokrevnost (rok 2009 – bez data) je zcela mírného stupně a na nevidomost jednoho oka je posuzovaná od dětství adaptována. Zdravotní stav nebyl a není natolik závažný, aby vyžadoval zkrácení pracovního úvazku. Posuzovaná byla schopna pracovat s využitím kvalifikace a praxe

jako prodavačka, byla schopna pracovat i v administrativě s využitím středního stupně vzdělání s maturitou, byla schopna vykonávat i dělnické profese, např. uklízečka, a to v nezkráceném pracovním úvazku. Posudková

komise konstatovala, že osoby, které trpí nevidomostí jednoho oka, jsou mnohdy schopny získat i řidičský průkaz a řídit osobní automobil.

Posudková komise setrvala na závěru, že uznání částečné invalidity v r. 2009 bylo posudkovým omylem a že lékař OSSZ nadhodnotil zdravotní postižení posuzované. Uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla posuzovaná schopna nadále vykonávat výdělečnou činnost se stejnými nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti se stejnými nároky na kvalifikaci a ve stejném rozsahu a intenzitě, jak tomu bylo v době předcházející.

V průběhu jednání dne 18.12.2012 zástupce žalobkyně nesouhlasil se závěry posudku PK MPSV ČR v Ostravě, zejména pak v té části, ve které je uvedeno, že uznání invalidity v r. 2009 bylo posudkovým omylem. Namítal, že touto otázkou se posudková komise dostatečně nezabývala a přímo se jedná o nepravdivé tvrzení. Doložil písemné doplnění žaloby, na které odkázal. Žádal, aby řízení bylo přerušeno a soud aby podal u ústavního soudu návrh na zrušení vyhlášky č. 359/2009 Sb. Potvrdil, že žalobkyně se léčí u lékařů, jejichž jména jsou uvedena v posudku posudkové komise. Uvedl, že u dalších lékařů se neléčí. Trpí chorobami uvedenými v posudku, jinými netrpí.

V doplnění žaloby ze dne 17.12.2012 zmocněnec žalobkyně pod bodem I. uvedl, že podává návrh na přerušení řízení a předložení věci ústavnímu soudu s návrhem na zrušení zákona nebo jeho jednotlivého ustanovení, když má za to, že předmětná vyhláška je v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Odkazoval na článek 26 odst. 3, čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Uvedl, že zdravotní postižení a snížení pracovní schopnosti je u každého jedince zcela individuální a nemůže být předem definováno nějakými předem schválenými tabulkami. Uvedl též, že žalobkyně je intelektově nadprůměrná a má vzdělání, které však s ohledem na své postižení nemůže využít a je nucena dělat méně kvalifikované práce se značně nižším finančním ohodnocením než by odpovídalo jejím duševním schopnostem. U žalobkyně je tedy pokles pracovní schopnosti z důvodu jejího postižení značně vyšší, než by byl např. u jiných nekvalifikovaných a duševně méně schopných osob. K důkazu navrhoval odborné lékařské vyšetření s tím, nechť toto nechá vypracovat soud. Pod bodem II. pak mimo jiné uvedl, že vyhláška 359/2009 Sb. platná od 1.1.2010 je v rozporu se zákonem, jelikož byla účelově upravena tak, aby odňala (resp. snížila) postiženým osobám invalidní důchod s cílem státu získat finanční prostředky na úkor těchto postižených osob. Uvedl, že tento postup je v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Skutečná hodnota snížení

pracovní schopnosti je zcela jiná než je uvedena ve vyhlášce 359/2009 Sb. Poukázal na slovenskou právní úpravu.

Pod bodem III. uvedl, že pokud by ústavní výklad citovaných ustanovení Listiny základních práv a svobod měl být takový, že soudům České republiky nepřísluší zkoumat, zda postup státního orgánu je v souladu s uzákoněným ústavním právem obecně, ustanovení Listiny základních práv a svobod článek 30 a čl. 26 věta druhá před středníkem by zcela ztratily smysl. Navrhoval, aby soud podal u ústavního soudu návrh na zrušení příslušných ustanovení čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Pod bodem IV. uvedl, že vyhláška č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity není zákonem ve smyslu Listiny základních práv a svobod a nemůže být v daném případě vůbec aplikována. Uvedl, že postup žalované, která tuto vyhlášku ve věci žalobkyně aplikovala, tak byl v rozporu s Listinou základních práv a svobod. Rozhodnutí žalované je proto nesprávné a mělo by být zrušeno.

Pod bodem V. uvedl, že posudková komise v žádném případě nepřesvědčivým způsobem jednoznačně neodpověděla na otázku, v čem konkrétně spatřuje posudkový omyl, a proto nelze z posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 28.11.2012 vycházet.

Pod bodem VI. uvedl, že z posudku nevyplyvá, že by posudkový lékař, předseda komise měl odpovídající odbornost oční. Namítal, že je nepřípustné, aby předmětný posudek zhotovila sama žalovaná, resp. osoba s ní věcně provázaná (ministerstvo práce a sociálních věcí – ČSSZ). Namítal též, že veškeré posudky jsou bezpředmětné z důvodu, že nebyly provedeny v zátěžových podmínkách odpovídajících při výkonu práce. Poukázal na to, že žalobkyně průběžně zakopává, vráží do předmětu po levé části od středu osy apod.

Pod bodem VII. poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 3Ads 45/2008-46 s tím, že rozhodnutí žalované postrádá přesvědčivé odůvodnění, a proto musí být zrušeno a vráceno žalované k dalšímu řízení.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl

vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 28.11.2012 a doplňující posudek téže komise dne 21.2.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a oftalmologie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobkyně komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobkyně. Přesvědčivě objasnila, že k přiznání částečného invalidního důchodu došlo z důvodu posudkového omylu.

IV.

Podle § 38 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen,

Podle vyhl.č. 359/2009 Sb., kapitoly VII - POSTIŽENÍ OKA, OČNÍCH ADNEX, ZRAKU platí tyto obecné posudkové zásady: Při hodnocení míry poklesu pracovní

schopnosti je rozhodující zhodnocení kvality vidění podle výsledků řady funkčních zkoušek: zrakové ostrosti do dálky i do blízka, zorného pole, citlivosti na kontrast, adaptace na tmou, barvocitu, oční motility. Pro stanovení míry poklesu pracovní

schopnosti je rozhodující stupeň poškození zrakových funkcí a jeho dopad na kvalitu vidění, schopnost čtení, schopnost práce do blízka, orientaci v prostoru, přizpůsobivost měnícím se světelným podmínkám. Pro posouzení míry poklesu pracovní schopnosti platí, že poruchy vidění se vždy hodnotí s optimální korekcí.

Dle položky 4a ztráta jednoho oka nebo ztráta vizu jednoho oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku způsobuje 20% pokles a podle položky 4b ztráta jednoho oka nebo ztráta vizu jednoho oka se závažnější poruchou zrakových funkcí na druhém oku (vizus roven nebo horší než 6/60, 0,10) nebo koncentrické zúžení zorného pole do 45 stupňů od bodu fixace nebo zraková ostrost s optimální korekcí snížena nejméně na 6/36 (0,16) způsobu pokles 40-50%.

V.

Pro uznání invalidity žalobkyně ke dni 27.7.2012 by muselo dojít k poklesu její pracovní schopnosti z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, popř. by se stala invalidní následkem pracovního úrazu. Protože ke dni 27.7.2012 pracovní schopnost žalobkyně poklesla toliko o 20 %, nejedná se o invaliditu. Žalobkyně nebyla invalidní ani následkem pracovního úrazu. Jestliže žalobkyně nebyla invalidní, pak nesplňovala podmínky nároku na invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobkyně pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o tom, že splňovala ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 27.7.2012 nejednalo o invaliditu. Posudková komise shodně s posouzením lékaře OSSZ i lékařem ČSSZ-LPK popsala rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a určila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV v Ostravě, který

byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Při odnímání dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem posudková komise MPSV ČR v Ostravě přesvědčivě odůvodnila, že odnímaná dávka byla přiznána na základě posudkového omylu. Sama skutečnost, že posudková komise je orgánem Ministerstva práce a sociálních věcí, není důvodem k pochybnostem o objektivitě jejich závěrů, ta má být garantována složením posudkových komisí předepsaným § 3 odst.1 vyhl.č. 182/1991 Sb. kterou se provádí zákon o sociálním pojištění (zabezpečení), podle níž jsou členy posudkových komisí nejen posudkoví lékaři a tajemníci z řad pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí, ale i odborní lékaři jednotlivých klinických oborů, tedy osoby odlišné od pracovníků Ministerstva práce a sociálních věcí.

Namítala-li žalobkyně, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, pak soud se s tímto názorem neztotožňuje, neboť rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost jen tehdy, pokud zcela postrádá uvedení přesných skutečností, které byly podkladem rozhodnutí.

Poukazoval-li zmocněnec žalobkyně na slovenskou úpravu, pak soud uvádí, že Československá republika se řídí předpisy platnými v tomto státě. Česká republika není ve smyslu čl. 46 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení vázána případným posouzením zdravotního stavu provedeným slovenskými orgány v řízení o invalidním důchodu. Pokud by z případného posouzení provedeného slovenskými orgány vyplynula jiná míra poklesu pracovní schopnosti než z posouzení provedeného českými orgány, nelze samotný tento fakt považovat za vadu posouzení zdravotního stavu žalobkyně.

Stěžovatelka namítala, že vyhláška 359/2009 Sb. je v rozporu se zákonem. Domáhala se přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení „zákona nebo jeho jednotlivého ustanovení“, krajský soud návrh na přerušení řízení z tohoto důvodu neakceptoval, neboť dle názoru soudu citovaná vyhláška není v rozporu s platnou Listinou základních práv a svobod. Z obecného pohledu je si třeba uvědomit, že rozsah práva na spravedlivý proces, jak vyplývá z čl. 36 Listiny, není možné vykládat jako garanci úspěchu v řízení. Každému, tedy i žalobkyni, je zaručeno právo, aby jeho věc byla projednána před soudem, avšak není zaručeno právo na úspěch v řízení před soudem. Právo na spravedlivý proces znamená zajištění práva na spravedlivé soudní řízení, v němž se uplatňují všechny zásady správného rozhodování podle zákona, v souladu s ústavními principy z usnesení ÚS v Brně č.j. III. ÚS 557/04 ze dne 27.10.2004).

Požadovala-li žalobkyně, nechť soud zajistí její odborné vyšetření, pak soud tento návrh neakceptoval, neboť z návrhu není jasné, za jakým účelem by mělo být toto vyšetření provedeno, jaké rozpory v doložené lékařské dokumentaci by měly být takovým vyšetřením odstraněny. Měla-li žalobkyně na mysli ustanovení soudního

znalce, pak neuvedla, co by měl tento znalec ozřejmit. Kromě toho soudní znalec, který není znalcem z oboru posudkového lékařství, nedisponuje odbornou kompetencí k posouzení poklesu pracovní schopnosti a k zaujetí posudkových

závěrů o invaliditě. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce.

Odkazoval-li zmocněnec žalobkyně na rozsudek NSS č.j. 3 Ads 45/2008-46, pak krajský soud uvádí, že v citované věci Nejvyšší správní soud obdobně jako krajský soud považoval podkladový posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně ze dne 13.12.2007 za úplný v jeho skutkových zjištěních a přesvědčivý v jeho posudkových závěrech.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 12. března 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně